

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 155. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613569008/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

der, svøbte i Pelsværk, sadde ved Arnestedet. Blandt disse var der især en, der, fremfor de andre, havde naaet en høj Alder; hans Øine syntes overtrukne med Horn, for Resten havde han en fiern Liighed med de store, hvide Søfugle, der undertiden i strenge Vintre komme opad Weichselen; til ham nærmede Leontine sig, og rakte ham Bægeret.

Den Gamle betragtede hende et Øieblik, og det syntes, ligesom to svage Funker vilde lyse giennem Hornet, der omgav hans Øine. »Jeg havde en Datter, som denne!« sagde han, »men hun er død, og jeg plantede et Træ paa hendes Grav, men det er udsaaet.«

Efter disse Ord, greb han Bægeret, og tømmede det, hvorefter han henfaldt i en dyb Taushed, dog efter nogen Tid hævede han igjen sin Røst og udsprok: »Jeg er kommen til de Aar, hvori Sønnen er kort, og hvori man opstaaer tidlig om Morgen, naar Lærken synger, dog har jeg nu ikke hørt Lærken i mange Aar, thi den synger svagere nuomstunder, end i min Ungdom, heller ikke har Solen den Glæde og Mæden den Kraft, som i gamle Dage.«

»Hvem er denne Olding?« spurgte Adalbert.

»En Puppe, indspunden for det tilkommende Liv,« svarede Czernim; »saavidt jeg kan slutte, thi selv kiender han ikke sin Alder, saa er han over hundrede Aar; han forlader ellers aldrig sin Hytte, kun naar en sliig Fest indtræffer, bringe hans Naboer ham herop. I øvrigt har han nu i mange Aar været død, og hans Siæl er lukket for de fleste Indtryk udenfra.«

Saasnart den Gamle hævede sin Røst, blev der en dyb Taushed i Salen, og Enhver lyttede til denne Stemme, der snarere syntes at ligne Klage-toner af en Aand, fængslet i en Gravhvælving, end Røsten af et levende Menneske.

Imidlertid var Bægeret gaaet rundt til alle Gæ-